

1767.

1. * Heckermannus: Rhapsodia quaestionum in foro
quodlibet obvientium neque tamen legibus deci-
sorum. Collectio 14. Programma, quo ordinarius
senior caeterisque facultatis pr. assessores . . .
memoriam Heckermannianam indicunt.
2. * Bornius: Rhapsodia quaestionum in foro
quodlibet obvientium neque tamen legibus deci-
sorum. Collectio 17. Programma, quo ordinarius
senior caeterisque fac. pr. assessores . . .
memoriam Bornianam indicunt.
3. * Hornemannus, Christianus Godspets: Rhapsodia
quaestionum in foro quodlibet obvientium
neque tamen legibus decisorum. Collectio 16.
Programma, quo fac. pr. solennia doctorali
Christiano Godspets Hornemannus indicunt.
4. Breuning, Christianus Hurr: De jure sepulturae
partes monstrari
5. Breuning, Christianus Hurr: De usuris et mora in
donatione.

1767.

6. Breuning, Christianus Henr: De fidejussore
non liberali, et remuneratione beneficii ordinis
facta prius conveniatur delictor. 17
7. Breuning, Christianus Henr: An renunciatio
hereditatis paternalis generalis continet
quoque renunciationem legitimam 15
8. Breuning, Christianus Henr: De iustiore obligan-
te heredem ante aditam hereditatem proponen- 16
tis et cap. 1753. D. de iustit. actio.
9. Breuning, Christianus Henr: De falsa praesumptione
libertatis rusticorum a eorum et operis. 17
10. Breuning, Christianus Henr: De restitutione in integrum
fidejussoris in causa minoris. 18
11. Breuning, Christianus Henr: De causarum decisionibus
ex argumentis legis 19
12. Breuning, Christianus Henr: De honorario illicito interduum
usurarium pallis 20

1767.

13. Breuning, Christianus Henr: An repetenda dos sit ob alimenta patri egenti praestanda?
14. Breuning, Christianus Henr: De jure amicitiae compositionis in lite.
15. Breuning, Christianus Henr: Specimen continens capitulum juris controversum ad cap. 28. De uxoriali actione.
16. Breuning, Christianus Henr: Specimen continens capitulum juris controversum ad legem Lectoriam.
17. Breuning, Christianus Henr: An filius naturalis arrogatus sit legitimatus?
18. Breuning, Christianus Henr: An acquisita uxoris sint mariti?
19. Breuning, Christianus Henr: De dote filiae, quae a fratre patris consensus non potest.
20. Breuning, Christianus Henr: An prohibitio detractionis Fideiuciae excludat pactum cum legatario de ea detrahenda.

1767.

21. Gue Libius, Laurentius Thomas: De actionibus familiae
praescriptis abbas.
22. Hermannus, Christianus Gottfried: De curiis Imper
ratorum et regum Germaniae, earum solemnibus ca-
runcis a comitiis imperii differentia.
23. Kunzeus, Christianus Wilhelm; fac. 1us. programmaticus:
De recognitione personarum et rerum per testes.
Programma, quo inaugurationem Nicolae
Godefridi Ferdinandi Lindenauri indicit.
24. Lindenaurus, Godefridus Ferdinandus: De translatione
fundorum ad clericos
25. Lohmann, Godefridus Tridicus: Observationes ad
successionem feudalem in Saxonia Electoralis
spectantes.
26. Play, Antonius Guilielmus; or. d. med. program-
maticum: De signis mortis attende capto
var. 1us. Programma, quo panegyricum medicum
Gustavi Vellei Brething indicit.

1767.

27. Schott, Augustus Fridericus: Res, quae fund.
tionem recipiant. Programma, quo orationes
sollemnes indit
28. Schott, August Fridericus: Specimen juris Sax orati
quo naturam pignori Germanici in re oppugnantia
cum fortuito penes creditorem intereunte jure
Sax. Sled. hanc mutalam esse, dicitur. et dicitur.
Cord. Sax. Sled. 26. p. 2.
29. Schott, Augustus Fridericus: De negotiorum gestoribus
ad culpam commissam praestandam obligatione
30. Schott, Augustus Fridericus: De probatione conditio-
nis in debiti rite suscipienda.
31. Schott, Augustus Fridericus: De praescriptione juris bona
sub pacto de retro vendito alienata relucendi ad Land.
Sax Sled. I. p. 2.
32. Schott, Augustus Fridericus: De cessione filiorum
in res utensiles maternas et jurebus civilibus
Drendensis ac Lipsiensis

1767.

33. Schott, Augustus Rudolphus: De vero actus et vice
discrimine et cap. 1. pr. r. de servit. praed. rust.
34. Segerus, Joh. Theophilus: De Leonis philosophi consti-
tutionum novellarum auctoritate
35. Segerus, Joh. Theophilus: De consilio veterum juriscon-
sultorum in conjugendis nominis ac rei defi-
nitionibus.
36. Segerus, Joh. Theophilus: Usus et facultas clausulae
Codicillaris testamento destituto
37. Segerus, Joh. Theophilus: Usus juris civilis obscurus
Liones
38. Shigltz, Christianus Ludovicus, fac. jur. procancelarius:
De investitura cum aqua. Programma, quo solennia
doctoralia Trami Wesspi Jutlandiae indicit
39. Thomarius, Franzott: De jure patris circa ma-
terna et inprimis quod et jure dam. de eis trans-
actionem, ac ad recipiendum tutorem a magistratu
compelli nequeat. Programma, quo solennia docto.

- ratia Jacobi Thomae Gauditi indies.
40. Gallerus, Fris. Gallus : An donatio inter vivos legitime facta ob supervenientiam liberorum rescari possit?
41. Gallerus, Fris. Gallus : An intercessio foeminae post mortem mariti sine juramento facta valeat?
42. Gallerus, Fris. Gallus : An usus fructus peculii adventitii liberorum, si pater bonis erit, ad eum concursum referri possit?
43. Gallerus, Fris. Gallus : Verum ex cambio, probata versione in rem, contra debitorem, qui nondum supervavit annum vicesimum quintum aetatis, cum effectu agi possit.
44. Gallerus, Fris. Gallus : Ex quo tempore usurae comprehenduntur sint pendendae?
45. Gallerus, Fris. Gallus : Ne privilegia fundo adhaerentibus ad subpendum tacite non extendendis in specie circa subfunda Lusatica.

1777
The following list of specimens
collected by me in the
mountains of the Pyrenees
in the year 1777
is herewith submitted
to the Academy of Sciences
of Paris for their
consideration and
approval. I have
the honor to be,
Sir, your obedient
servant,
J. B. Lamarck

23

1767/6.

SPECIMEN
CONTINENS
CAPVT IVRIS CONTROVERSVM
DE
FIDEIVSSORE NON LIBERATO
SI RENVNCIATIONE BENEFICII
ORDINIS FACTA PRIVS CONVENIATVR
DEBITOR

QVOD
ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA
PRAESIDE
D. CHRISTIANO HENR. BREVNING

PROFESSOR. IVR. NAT. ET GENT. PVBLIC. ORDIN.
ET SOCIETAT. LITER. DVISBERG.
SOCIO

IN AVDITORIO PETRINO
DIE XXIII. SEPTEMBR. ANNO MDCCCLXVII.

PVBLICE DEFENDET
ADOLPHVS BEYERVS
NIVIMONTENSIS.

LIPSIAE
EX OFFICINA LANGENHEMIA

SPERMEN

CAPITULI VARIIS CONTINGENTIBUS

DE

INDIVISIONE NON LIBERATO

SI LIBERATIONE RATIONE

ORDINIS FACTI TRIVIS CONTINGENTIBUS

DESTIT

DE

DETESTE ICTORVM ORDINIS DATIA

DE

DE

DE

DE

DE

DE

DE

ADOLPHVS BAYERS

DE

LIBRAR

EX OFFICINA

VIRO
SUMMO REVERENDO
CONSULTISSIMO EXCELLENTISSIMO
DOMINO
CHRISTIANO LVDOVICO
STIEGLITZ

IVRIS VTRIVSQVE DOCTORI
ECCLESIAE CATHEDRALIS WVRZENSIS CANONICO
SVPREMAE CVRIAE SAXONICAE NEC NON FACVLTATIS
LIPSIENSIS IVRIDICAE ASSESSORI CIVITATISQVE
LIPSAE AEDILI ATQVE SENATORI CAET.

PATRONO SVO OPTIMO

HOC MONVMENTVM
TAM PIETATIS TAM OBSEQVII QVAM ET
GRATISSIMI ANIMI
PRO
SINGVLARI BENEVOLENTIA
NEQVE MINVS
BENEFICIORVM IN SE COLLATORVM
COPIA
IN
PVBLICVM DOCUMENTVM

SVBMISSA

D. D. D.

ADOLPHVS BEYERVS

DE
FIDEIVSSORE NON LIBERATO
SI RENVNCIATIONE BENEFICII ORDINIS
FACTA PRIVS CONVENIATVR DEBITOR

§. I.

quamquam prius de Iuribus Metallifodinarum Sereniss. Elector. Saxoniae in regno Bohemiae scribendi animus esset, tamen parendum videbatur, hocque abiciendum consilium, vel quod nollent Superiores, vel quod prudentia aliter suadebat. Mutato itaque necessario consilio, iam comparabimus ex civili iure atque forensi partem tantum obligationis fideiussorum in certo themate, quantum libelli breuitas permittit, additis praemissisque iis notionibus, sine quibus causae explicatio haberi haud poterit.

Subsidiaria equidem obligatio: *nos altero* sc. debitore *principali non solvente, soluturos*, quae ut suaapte accessoria est, facilitati hominum rumpendi fidem primas debere nemo dubitat; at quae *fideiussorum, sponzorum, fideipromissorum* accessoria atque subsidiaria est obligatio, formulariae Romanorum solennitati vnicè origines debet. vnde et in re eadem diuersa nomina orta. Distinguebatur itaque *fideiussio* a *constituto*, sicuti vtraque a *mandato*, quae decantata est materia, vnde alii *fideiussores*, seu *sponsores*, seu *fideipromissores*, alii *constituentes*, alii *mandatores* dicebantur, quorum *hi et isti* applicata legum ciuilium autoritate obligabantur, eum *illi* tantum ex praetoris edicto, quo reiteratae promissioni pacto factae vis et obligatio et actio tribuebatur. Hi ex contractu mandati tenebantur et mandati actione conueniebantur. Illi ex pacto praetorio obligati, actione de constituta pecunia conuentioni condemnabantur. Isti de verborum obligatione seu contractu stipulationis tenebantur, instituta contra eos ex stipulatu actione.

§. III.

Sicuti vero diuersa forma illa obseruanda, prouti vel mandare, vel constituere, vel fideiubere placeret, ita iura diuersa quoque obseruabantur in negotio eiusdem finis causa suscepto sc. securitatis creditoris. Erat scilicet haec fideiussio (atque vti puto et constituti) vis, vt debitore non solvente atque in mora constituto statim fideiussor a creditore conueniri posset, ad soluendum id, ad quod fideiubendo (vel constituendo) sese obligauerat. Potest id ex fideiussiois formula statim probari: FIDEIUBESNE, TE SOLVTVRVM CENTVM, NI TITIVS SOLVERIT? FIDEIUBEO, vel vt est apud IULIANVM in L. 16. ff. de fideiuss. SI REVS

QVA-

❖ ❖ ❖

3

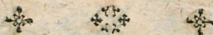
QUADRAGINTA NON SOLVERIT, FIDE TVA ESSE
IVBES?

§. IV.

Neque tamen fideiussore conuento principalis statim debitor liberabatur, sed si a fideiussore suum consequi haud posset creditor, poterat adhuc agere contra principalem debitorem. Et recte vtitur *Emund MERILLIVS Obseru. L. VIII. Cap. IX.* hac ratione: *accessoriam obligationem tollere non posse principalem.* At haec recte explicanda: Absurdum esset adfirmare, extincta obligatione accessoria fideiussoris per solutionem debiti, posse adhuc conueniri a creditore debitorem ipsum. Haec verborum vis haud esse potest. Sed cum accessoria obligatio data sit in securitatem crediti, si ea sublata scilicet facta, quod cum deserit esse soluendo, suumque creditor a fideiussore haud consequi potuerit, principalis propterea non potest esse sublata, sed saluum erit creditori agere aduersus debitorem ipsum. Aliud thema est apud *AFRICANVM* in *L. 21. §. 3 ff. de fideiuss.* *Quodsi, inquit, idem stipulator fideiussorem heredem scripserit, procul dubio SOLAM fideiussoris obligationem perimit.* Cum ergo *sola* obligatio fideiussoris peremta, creditor seu stipulator adhuc contra debitorem ipsum experietur.

§. V.

Sicuti autem creditor poterat conuenire fideiussorem, ita ipsi antiquo iure libera erat electio, vtrum mallet ipsum potius reum seu debitorem conuenire, an fideiussorem. Quod si factum, actione principali videlicet in solidum instituta, liberabantur fideiussores. Expresse id apud *PAVLVM Sentent. L. II Tit. XVII. §. 18.* qui ait: *Electo reo principali, fideiussor, vel heres eius liberatur, non idem in mandatoribus obseruatur.* Coniici quoque haec sententia potest ex Constitutione *IUSTINIANI* in

L. ult. C. de fidei. qua scilicet antiquam illam diuersitatem inter mandatores contra quos mandati actio salua erat conuento debitore principali, et *fideiussores* sustulit, aequaleque et mandatorum, et fideiussorum ius constituit, vt, debitore principali conuento, salua maneat vtrorumque obligatio accessoria. V. SCHVLTING. ad Paul. Sent. c. l.

§. VI.

Facta demum est eo certius haec iuris dispositio, cum beneficium ordinis seu excussionis introduceretur a IVSTINIANO in *Nou. IV. cap. I.* Iussit enim Imperator, vt *si quis crediderit et fideiussorem aut mandatorem aut sponsorem acceperit: is non primum aduersus mandatorem aut fideiussorem, aut sponsorem accedat: neque negligens, debitoris intercessoribus molestus sit: sed veniat primum ad eum, qui aurum accepit, debitumque contraxit: et siquidem inde receperit, ab aliis absteat.* Quapropter si ipsum fideiussorem primum conueniat creditor, opposito beneficio ordinis agentem eum repellit fideiussor, salua manente actione accessoria, quae subsidiariam habet rationem, vt si suum a reo non consequatur creditor, ad id consequendum postea experiatur contra fideiussorem.

§. VII.

Haec ita de iure. Iam vero sicut ipsa lex posuit themata in quibus statim fideiussor conueniri potest, ita et solertia Ictorum inuenit cautionem, vt suo beneficio qui pro alio fidem interpositurus est, ordinis vel excussionis renunciet. Hac itaque renunciatione facta, statim conueniri potest fideiussor, si debitor non soluerit. Iam vero videamus, an, si non obstante hac renunciatione facta beneficii ordinis excussionisue, ipsum

ipsum debitorem conueniat creditor, hac instituta actione, liberetur fideiussor. Liberari utique fideiussorem, si debitor principalis integrum debitum soluat, dubitari non licet, ob causam principalis obligationis cessantis; sed debitore non solvente, alia causa videtur.

§. VIII.

Possent quidem videri, liberari debere fideiussorem, partim, quod creditor, qui a fideiussore renunciationem beneficii ordinis postulauit, antiquum ius probasse, cum posthabita renunciatione non contra fideiussorem, ut primum voluerat, sed contra ipsum debitorem ageret, et cum antiquo iure dein fideiussor liberaretur ab actione, debitore ipso conuento, hoc ipsum antiquum ius quasi in usum reuocasse, partim quod credible est, intentionem actoris fuisse dimittere fideiussorem electa actione principali; quod frustra renunciationem petiisset a fideiussore.

§. IX.

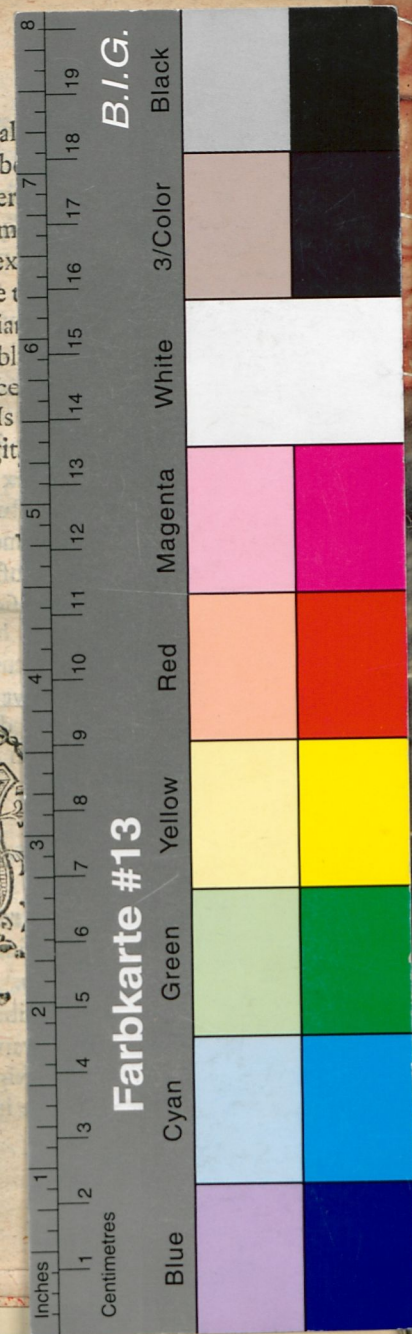
Sed saluum manet ius Iustinianeuum. Licet enim fideiussor suo iuri renunciauerat, ut itaque non possit uti beneficio a Iustiniano concessio, at ipsemet creditor suo haud renunciauit iuri, quod ipsi *L. ult. C. de fidei.* datum est, ut fideiussorem aequè ac mandatorem conuenire possit creditor, qui prius debitorem conuenerat. Dein renuntiatio beneficii ordinis facta a fideiussore, in gratiam creditoris facta videtur, qui ei, quod in suam gratiam factum est, absque periculo renunciare quoque poterat. Sit ergo, ut agat contra debitorem, cum posset experiri contra fideiussorem, magis factum est, ut suum consequatur ab eo, qui vere debebat, quem vel sciebat,
vel

ULB Halle
003 719 014

3

23

1767/6.

SPECIMEN
CONTINENS
CAPVT IVRIS CONTROVERSVM
DE
FIDEIVSSORE NON LIBERATO
SI RENVNCIATIONE BENEFICII
ORDINIS FACTA PRIVS CONVENIATVR
DEBITOR
QVOD
ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA
PRAESIDE
D. CHRISTIANO HENR. BREVNING
PROFESSOR. IVR. NAT. ET GENT. PVBLIC. ORDIN.
ET SOCIETAT. LITER. DVISVVRG.
SOCIO
IN AVDITORIO PETRINO
DIE XXIII. SEPTEMBR. ANNO CIDIÖCCLXVII.
PVBLICE DEFENDET
ADOLPHVS BEYERVS
NIVIMONTENSIS.

LIPSIAE
EX OFFICINA LANGENHEMIA

